UNSER BU

Die Nachte sin lang,
die Daage dezu,
Die Heemet iss leer
unne unser Bu;
Sei Deller uffem Disch
iss nimmi verschmiert,
Der Hund un die Katz
sin net uffgeriehrt;
Im Parlor sei Schtuhl
iss immerfart leer,
Sei Bett net verschteert,
ken Kleeder rumher;
Unser Haerze sin weh,
bis mer draadenkt,
Er's draus an re Aaerwet,
wu Freiheit druffhenkt.

Nau Onkel Sam,
yuscht en Wart odder paar,
Geb acht uff unser Bu,
nau in der G'faahr;
Iss Dienscht mol geduh,
un brauchscht en net meh,
Dann schick en 'gschwind z'rick
iwwer Land un See;
En Licht brennt im Fenschder,
die Dier 's uffg'schtellt,
's iss niemand meh willkumm
in all der Welt;
Schteh bei ihm, Onkel,
dass er kumme mecht
Z'rick zu uns sicher
un g'sund vum Gefecht.

5 November 1942 RALPH S. FUNK

The theme for the above verses was suggested by an anonymous English poem.